

for at hjælpe dem med at faa Varerne her til Landet, og de har vist ogsaa faaet Dispensationer fra Udførselsforbud. Hele det danske Statssamfund har altsaa arbejdet for at skaffe disse Mennesker en stor Fortjeneste, og naar de saa har faaet denne store Fortjeneste, tager de deres gode Tøj og siger: Farvel og mange Tak! og søger at unddrage sig Skatten.

Det var under disse Forhold ikke urimeligt, om der etableredes en Anmeldelsespligt for Folk, der i den kommende Tid vil forlade Fædrelandet. Jeg mener ikke, at man skal forbyde Folk at udvandre, for saa vidt de vil udvandre, men det var maaske af mange Grunde ønskeligt, at der i saa Henseende blev en Anmeldelsespligt. Det kunde vel ikke volde uoverkommelige Vanskeligheder at gennemføre en saadan. Verden er jo blevet ret begrænset for de Rigmænd, som vil søge at unddrage sig store Skatter, for til de krigsførende Lande kan de ikke udvandre med stort Held, men de kan maaske udvandre til Amerika. En saadan Udvandring er forholdsvis let at foretage, og havde man Anmeldelsespligt, kunde man ogsaa have en Bestemmelse i Loven, hvorefter der kunde foretages en Udpantning af saadanne ærede Medborgere den Dag, de forlod Landet. Nu er det Lovens Bestemmelse, at Skatten skal betales den 1. December, og man vil se, at de Folk, der ikke har betalt deres Skat den 1. December, muligvis kan slippe derfor indtil i Marts Maaned og saaledes kan faa 3—4 Maaneders Respit til at unddrage sig Skatten, forinden de forlader Landet. Og de, der skal betale for indeværende Aar, hvis Skat altsaa først forfalder den 1. December i indeværende Aar, og som derefter kan træne denne Skat indtil 1. Marts næste Aar, kan i lang Tid gaa ugenert og samle deres mange Skillinger sammen for derefter at forlade Landet, uden at betale den Skat, de i højeste Grad var forpligtede til at betale.

Jeg vil altsaa spørge den højtærede Finansminister, om han ikke tror, det er muligt at træffe saadanne Bestemmelser, at der kan blive sat en Stopper for et saa udviklet Skattesnyderi.

N. Neergaard: Den højtærede Finansministers Bemærkninger foranlediger mig ikke til noget udførligt Svar. De bekræftede den Tro, jeg har haft fra Begyndelsen, at vi om dette Lovforslag ret let vil kunne komme overens. Jeg er ikke enig med den højtærede Finansmini-

ster i, at det kun drejer sig om ringe Differencer med Hensyn til de Ting i Skalaen, som jeg paapegede. Jeg indrømmer, at Skalaen er meget omhyggeligt udarbejdet, det er en meget smuk Skala i og for sig, men det udelukker ikke, at den kan ændres noget og maaske vedblive at være lige saa smuk. Det vil sikkert, naar man gaar Eksemplerne efter, vise sig, at det bliver ikke saa helt smaa Differencer, det drejer sig om, idet det vel ikke er de største Merindtægter, men et overordentlig stort Antal af Merindtægter, som gaar ind under det Forhold, jeg har nævnt.

Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at ved eventuelt at gaa op til noget højere Procenter for Aktieselskaber, som har haft over 20 pCts Fortjeneste, hindrede man ikke Hengemninger, thi disse vilde altid opfylde det Formaal at fri den vedkommende for Personskatten. Nej, dem hindrer man ikke derved, men man opnaar det, jeg vil opnaa derved, nemlig at disse meget store Merindtægter, som Aktieselskaberne faar, dog bliver underkastet nogen yderligere Merbeskatning, hvorimod man i det andet Tilfælde overhovedet ikke faar dem ind under en saadan.

Den højtærede Finansminister og jeg har saa ofte drøftet Principperne: Krigsfortjeneste og Merindtægtsbeskatning, at vi har Ret til snart at blive lidt trætte deraf, og jeg tror heller ikke, vi kommer videre dermed i Dag. Jeg vil kun sige, at naar den højtærede Finansminister tog til Indtægt for sig en Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), vil jeg dog advare ham imod dette. Tværtimod laa i det ærede Medlems Udtalelse et Fingerpeg, som den højtærede Finansminister gjorde rettest i at tage sig ad notam, idet det ærede Medlem fra Svendborg sagde: Jeg mener heller ikke, at der er Grund til at skelne mellem Krigsfortjeneste og Merindtægt, vi kan godt tage det samme i begge Tilfælde, men saa mener jeg rigtignok, tilføjer det ærede Medlem, at naar vi tager det paa den Maade, er Procenterne satte alt for højt. Ja, det var netop det, jeg tillod mig at paapege, første Gang jeg havde Ordet, at der bliver uvilkaarlig en Forbindelse mellem det Princip, man vælger for Skattepaaligningen, og Højden af Skatteprocenten, og den Udtalelse af det ærede Medlem fra Svendborg er et Fingerpeg i denne Retning.

Det lod til, at den højtærede Finansminister ligefrem vilde proklamere selve Princippet om Beskatning af Merindtægten som